

97764

3210_н

6.V

ЕНТУЗІЯСТИ

ТРАКТОРНОГО

ВЕЛЕТНЯ

РОБІТНИК

УКРАЇНСЬКИЙ

9 (c23) 1921-1940⁴

1931
1659

У К Р А Ї Н С Ы К И Й

~~6.7~~
3210

197764

~~1994~~

~~1521~~
ЦЕНТРАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА

~~V45-~~

Центральна Наукова
БІБЛІОТЕКА ХДУ
ІНВ. №

64

Р О Б І Т Н И К

ВНЕШНЕТОРГОВИЙ

ЕНТРИКХТНЗ

070-10-10-10

RHTEN 38

ЕНТУЗІЯСТИ

ХТЗ

ТРАКТОРНОГО

ХТЗ

ВЕЛЕТНЯ

ENTRUSTED

ETH

TRUSTED

ETH

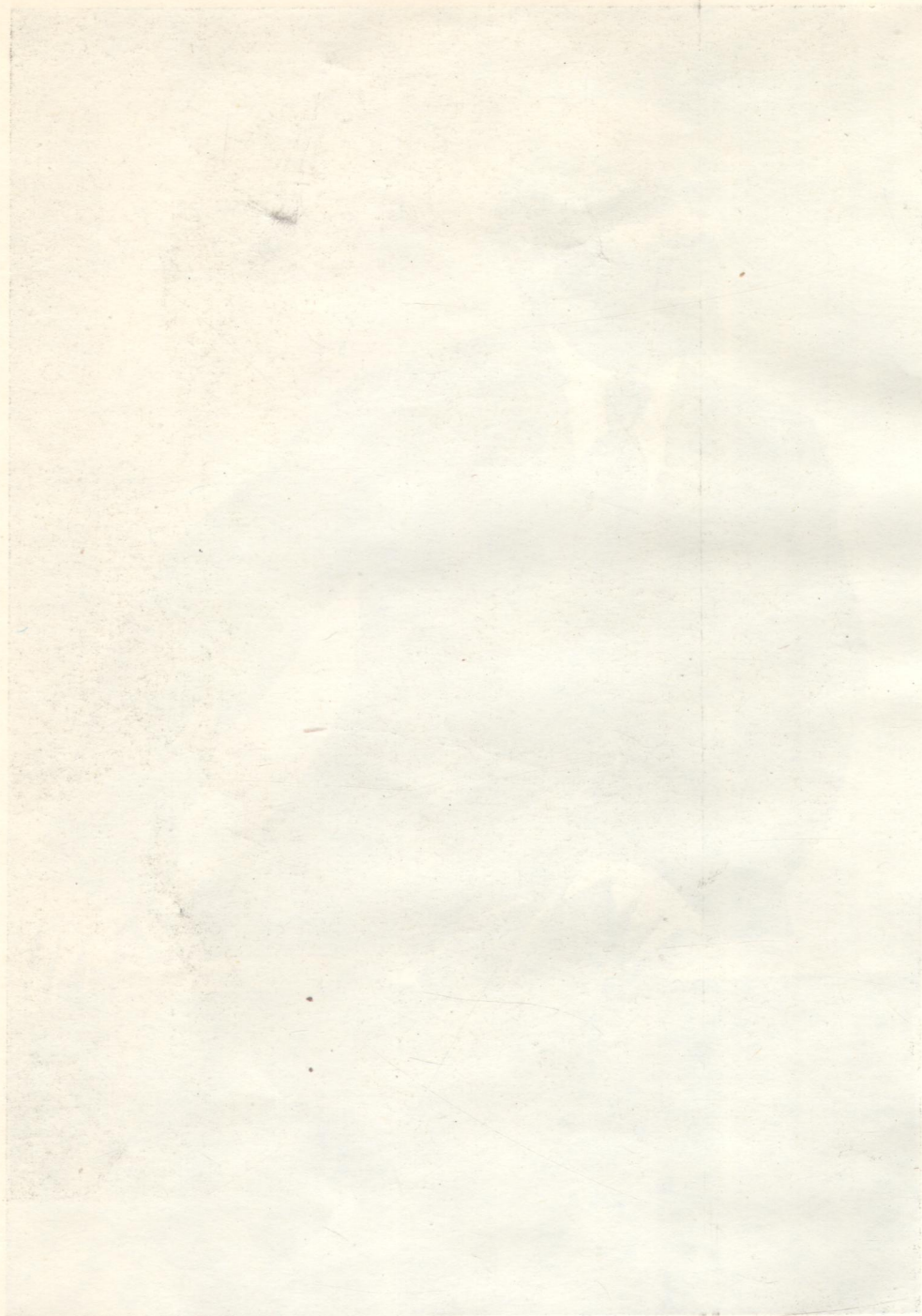
ЦЕНТРАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА

ENTRUSTED

В. І. Л Е Н І Н

Коли б ми могли дати завтра 100.000 першорядних тракторів, дати до них машиністів (ви добре знаєте, що поки це фантазія), то середній селянин сказав би: я за комунію (цебто за комунізм). Але для того, щоб це зробити, треба сперш перемогти міжнародню буржуазію, треба примусити її дати нам трактори, абож треба піднести нашу продукційність так, щоб ми самі могли їх виробити (Ленін, т. XVI, стор. 153).

ЦЕНТРАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА

Й. В. С Т А Л І Н

Кажуть, що важко опанувати техніку. Неправда. Нема таких фортець, яких більшовики не могли б здобути. Ми розв'ядали ряд найважчих завдань, ми скинули капіталізм. Ми здобули владу. Ми збудували величезну соціалістичну індустрію. Ми спрямували середняка на шлях соціалізму. Найважливіше з погляду будівництва ми вже зробили. Нам залишилося небагато: вивчити техніку, опанувати науку. І коли ми зробимо це, в нас будуть такі темпи, про які ми тепер не наслідуються й мріяти. І ми це зробимо, якщо захочемо цього по-справжньому.

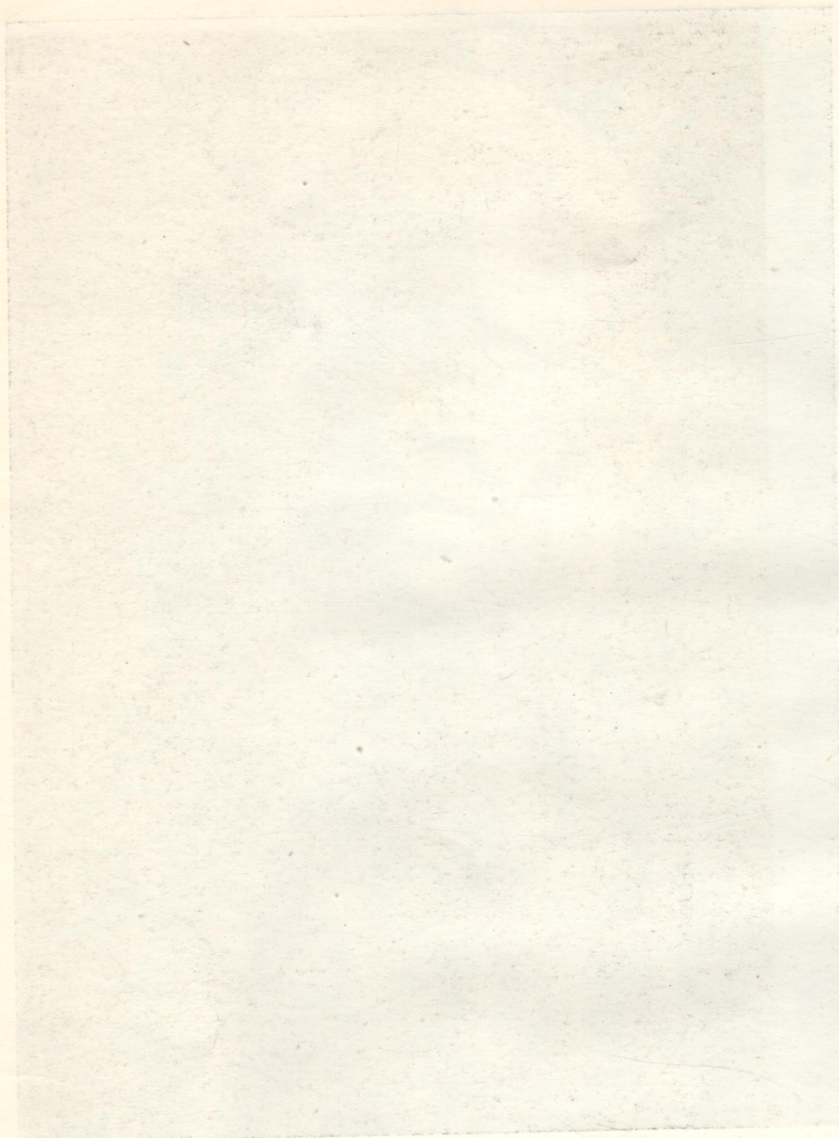
(З виступу тов. Сталіна на всесоюзній конференції господарників).

ЦЕНТРАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА

С. В. К О С І О Р

Ми взяли і здійснюємо тепер у роботі, в будівництві соціалізму нечувані в світі темпи, довівши на ділі, які невичерпні можливості має країна пролетарської диктатури. (Із доповіді на XI з'їзді КП(б)У).

ЦЕНТРАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА

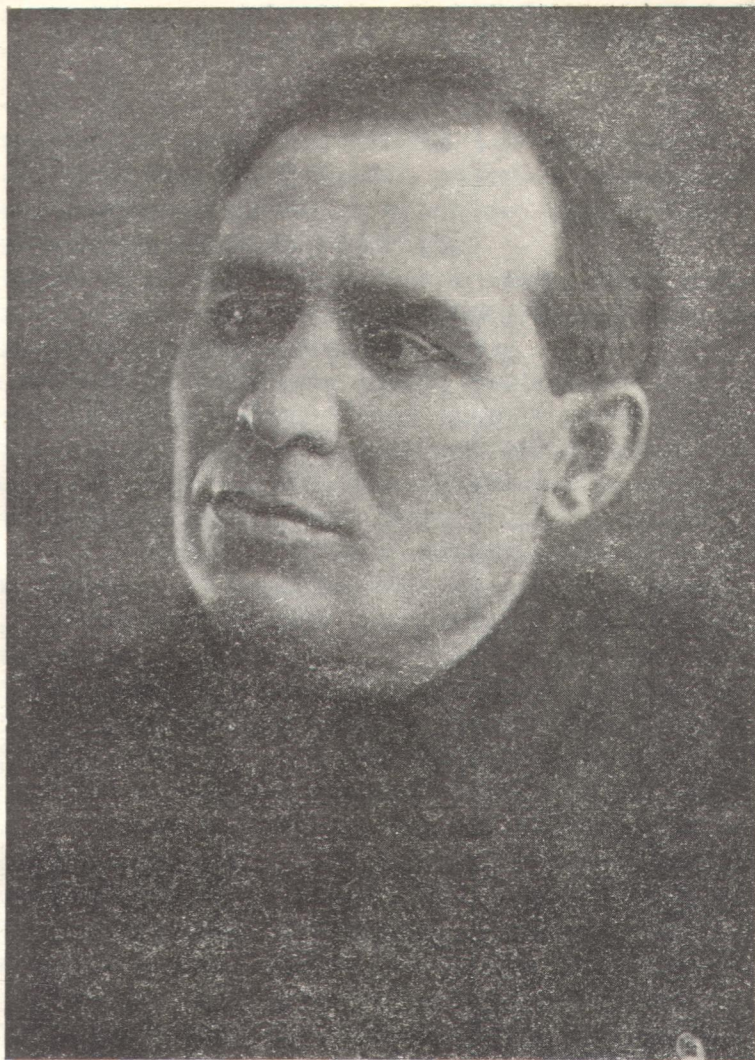
П. П. ПОСТИШЕВ

Збудування Харківського тракторного заводу — діло цілої організації, цілої нашої робітничої класи і, насамперед, Харківського пролетаріату, інженерно-технічних працівників, пролетарського студентства, того студентства, що готується стати майбутніми інженерами. Водночас із Харківським тракторобудом країна починає будувати тракторний завод у Челябінську. На ґрунті розгорнутого соціалістичного змагання Харків повинен дати перший трактор раніш, ніж Челябінськ

(із промови тов. Постишева на VI пленумі ХОПН)

Р. Я. Т Е Р Е Х О В

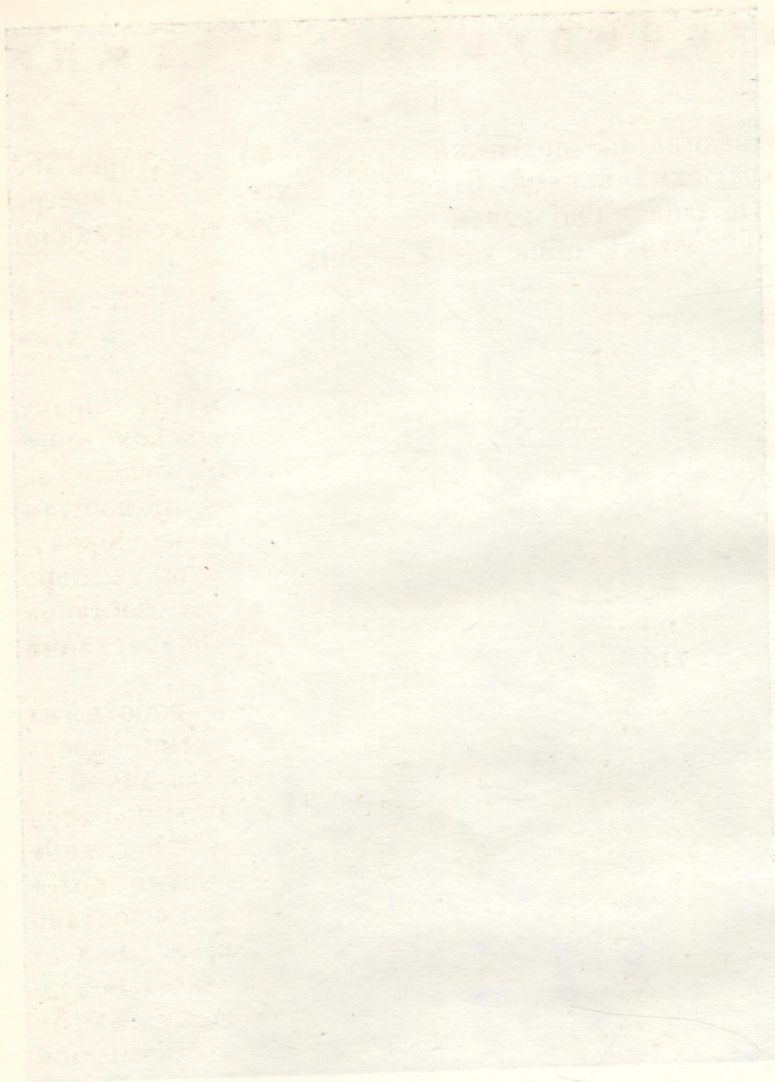
Десятки тисяч пролетарів, студентів та червоноармійців м. Харкова взяли безпосередню участь в будіванні ХТЗ. По кілька днів відпочинку вони віддали для роботи на будівництві, щоб збудувати ХТЗ призначеного від партії строку.

Пролетарські маси Радянського Союзу і зокрема пролетарі Харкова із задоволенням відзначають ваші успіхи і ваші перемоги.

Ви перемогли не лише в галузі будівання, ви перемогли і в галузі опанування машини (бетономішалки), яка вам допомогла будувати. Ви зробили чудо, хоч більшовики в чудо не вірять, а більшовики — це люди, що не лише змінюють соціальну структуру держави, а змінюють і природні відношення у природі, підкорюють природу культурі й діяльності людини, і от ви, більшовики Тракторобуду, примусили бетономішалку робити не 250, а 937 замісів і то рекорд цей ще не закінчений. Це величезний успіх, це величезна перемога.

Ці успіхи, ці перемоги — в тому міцному колективі адміністративно-технічного персоналу і політичного проводу партійних та професійних організацій. Лише цей колектив був тим струментом, користаючись з якого ви дійшли величезного успіху. Політична організація — вона розуміє, розуміла і розумітиме, що основне в соціалістичному будівництві завжди є і буде уміння організувати робочу силу, уміння піднести її ініціативу на принципову висоту, уміння опанувати творчий рух знизу, стати на чолі цього руху і надати політичного змісту цій пролетарській активності. А заслуга техніків, інженерів та адміністраторів-комуністів і позапартійних у тому, щоб цьому політичному оформленні активності надати організаційно чіткі форми.

У вашій роботі була така поєднаність і в цьому і полягає, товариші, увесь ваш успіх.
(Із виступу тов. Терехова на 3-й партконференції Тракторобуду).

ЦЕНТРАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА

Гігант, розрахований на щоденний випуск 140 тракторів або 50.000 на рік, завод, який має що 6 хвилин спускати з конвеєра один трактор, волею робітничої кляси за проводом комуністичної партії мусів був збудований лише за 12 місяців.

Строки збудування були жорсткі. Першого липня 1931 року треба було закінчити основне промислове будівництво, а 1 жовтня пустити завод. Така була директива партії й уряду.

Ця директива поклала на робітничу клясу, зокрема на спілку будівників, величезну відповідальність. Перед профспілковою організацією будівництва і перед Всеукраїнським комітетом стояло завдання — мобілізувати всі сили, енергію й ентузіазм мас, розвинути такі темпи роботи, щоб вчасно пустити завод і давати щороку, починаючи з 1/X — 31 р., 50.000 «сталених коней». Рішуче переладнати свою роботу «лицем до виробництва» на основі постанов XVI з'їзду партії, забезпечити на ділі конкретний і оперативний провід масами — таке було завдання.

Проявляючи деяку м'якість у розгортанні масової роботи на початку будівництва, Всеукраїнський комітет після відомої постанови ЦК ВКП(б) (липень 1930 року) рішуче повертається лицем до ударного будівництва. За постановою президії ВУК змінено опортуністичний провід будівельного комітету, що не зумів боротися за більшовицькі темпи будівництва. Щоб змінити і рішуче поліпшити професійно-масову роботу, з апарату ВУК'у знято і послано на будівництво ряд найкращих робітників, а серед них і товариша Рогалева, що й донині працює, як голова загальнобудівельного комітету. Крім того, ВУК мобілізував і перекинув на будівництво ряд інших робітників із найчисленніших організацій України. Для практичної допомоги в перебудові професійної роботи, ВУК надіслав організаційно-професійні групи на чолі з членами президії, які працювали безпосередньо на будівництві місяців три.

Будівництво тракторного гіганта, починаючи з липня 1930 року, весь час перебуває в центрі уваги роботи Всеукраїнського комітету.

Окрім надісланої орггрупи, будівництво постійно і систематично відвідували керівні робітники ВУК'у. Досить сказати, що питання Тракторобуду не сходили з порядку денного президії ВУК'у.

Постійна підтримка, великі асигнування на культурно-масову роботу, невсипущий нагляд і увага, непосредня допомога, конкретний і оперативний провід — швидко перебудували профроботу на Тракторобуді.

Старий знятий опортуністичний провід довго ще давався взнаки. Довелося рішуче боротися з аполітичністю, цехівщиною, панічними настроями і невірою у можливість збудувати завод в строк. Вчасно реагуючи на всі ці прояви, довелося розпустити низку низових організацій і замінити окремих керівників цехових комітетів (шлях буд, комгосп, механічна майстерня, промвентиляція тощо) за не вміння стати на чолі виробничої ініціативи робітників, за аполітичність, хвостизм, рвацтво і за нечуйне ставлення до соціально-побутових потреб робітничої маси.

497764

Нещадно викорчовуючи спадщину опортунізму та маловірства, борючися за соціалістичні темпи на основі рішучого запровадження в життя генеральної лінії партії, профорганізації Тракторобуду, ставши на чолі ентузіазму мас, забезпечили вчасне закінчення будівництва.

Особливості роботи профорганізацій Тракторобуду в тому, що вони зуміли на конкретній ділянці соціалістичного будівництва довести реальність взятих від партії темпів індустріалізації країни, зуміли прилучити робітничу масу до конкретної боротьби — виконання п'ятирічки за чотири роки.

Широке застосування масових форм соціалістичної праці, — соцзмагання, ударництво, громадський буксир, наскрізні бригади тощо — запроваджували на основі цілковитої поєднаності й використання всіх поточних господарсько-політичних кампаній із боротьбою за виконання будівельної програми.

Приміром, період перевиборів рад (грудень 1930 року) дає приріст ударників на 1364 чол., за цей час організовано 72 ударні бригади, подано 202 заяви про вступ до партії і 485 заяв до комсомолу. За час колдоговірної кампанії (січень 1931 рік) організовано 34 нові ударні бригади. Опрацювання постанов ЦК ВКП(б) (березень 1931 р.) викликало нову хвилю ентузіазму навколо закінчення будівництва до 1-го липня 1931 року і за цей час лави ударників та змагальників зросли ще на 3000 чоловіка.

Конкретність та оперативність у роботі, перебудова структури і перенесення центру ваги у виробничу бригаду та групу, забезпечили розгорнені темпи і мобілізували маси на виконання поставлених завдань.

Якщо за старого опортуністичного проводу на будівництві було лише 4 цехові комітети, то в липні 1931 року їх уже 22. Якщо на 1 вересня 1930 року було 130 виробничих груп, то на 1 червня 1931 року організовано 370 груп, в кожній групі призначено організатора виробничих нарад і груп профорганізаторів.

Якщо в серпні 1930 року на будівництві було лише 900 ударників або 8% до загального числа робітників, то згодом число ударників набагато більшає: у вересні вже маємо 2499 ударників, або 31%, у січні 1931 року — 6310, або 56% і на 1 липня 1931 року — 9899 ударників, або 71%. На окремих ударних ділянках було 85 — 90% ударників (ТЕЦ, ливарний цех тощо).

Масовий розвиток соціалістичних форм праці відбувається поруч повсякденної боротьби за охоплення робітників профспілковим членством. Ще в січні 1931 року лише 37% робітників були членами спілки, а в серпні їх уже 52% і хоч досягнутий відсоток спілкового членства ще недостатній, однак Тракторобуд у цій галузі веде перед усім будівництвом на Україні і тепер посилено розгорнув роботу за поголовне залучення усіх робітників до спілки.

Від 40 бетонозамісів до 937 за зміну, від 700 цеглин на 1 муляра до 5000 — ось конкретний шлях ударного будівництва, що привів до світових рекордів, до перемоги, приріст продуктивності праці теслярів на 500% (на дахові ковальського цеху), продуктивності тинькарів, що за 4½ години затиькували 30½ квадратних метрів замість 15½ за 8 годин, мав масовий характер на будівництві і передавався з ділянки на ділянку.

Конкретна перебудова роботи виробничих нарад та посилена увага до реалізації й виконання робітничих пропозицій викликали чималий прояв робітничої ініціативи за запровадження низки раціоналізаційних заходів. На цьому досвіді вчаться всі найважливіші будівництва радянської країни. Досить сказати, що за 1930 рік раціоналізаційні пропозиції заощадили 577218 крб. Разом заощаджено понад 2000 000 крб. Такий наслідок роботи виробничих нарад і поданих від робітників десятків, сотень і тисяч раціоналізаційних пропозицій.

Робітнича маса будівництва, оголосивши війну, рішуче боролася з прогулами. У серпні минулого року прогулів було 8⁰/₁₀₀, а в серпні 1931 року — 1⁰/₁₀₀. На ряді ділянок прогули зовсім ліквідували. Взимку в час найважчих умов роботи прогулів місяць-у-місяць систематично меншало.

На будівництві налагоджено правильний, оперативний господарський провід. Провід зумів потрібного момента ухопитися за найважливішу ланку будівництва і мобілізувати навколо цього увагу цілої робітничої маси та пролетарської громадськості.

Президія всеукраїнського комітету, підсумувавши до липня 1931 року досвід роботи на Тракторобуді, відзначила, що «виконання програми промислового будівництва дійшли завдяки правильному, вмілому й чіткому господарському й адміністративно-технічному прововоді на будівництві, заснованому на правильній організації робіт і правильному розташуванні й використанні робочої сили».

Досягнення Тракторобуду величезні. Президія ВУК'у забезпечила вчасне поширення досвіду на ряд інших ударних будівництв. Тракторобуд узяв на буксир величезне будівництво Краматорського машинобудівельного заводу, послав туди виробничу бригаду із 25 кращих ударників та інженерно-технічних працівників. Бригада дійшла рішучого переламу в бетонуванні. Профорганізації Тракторобуду перенесли досвід не лише на українські, а й на всі союзні будівництва. На будований кульковальничний завод послали соціалістичних інструкторів, на Магнетобуд — кращого бригадира бетоняра Осокіна і т. д. Про величезні досягнення й перемоги Харківського Тракторобуду знає ціла радянська країна.

Тут нема змоги перелічити всі перемоги Тракторобуду. Десятки, сотні й тисячі робітників ударників та інженерно-технічного персоналу виявили себе кращими ентузіастами, борцями й героями соціалістичного будівництва.

Тракторобуд вів перед у проведенні політичних кампаній. За краще проведення перевиборів до рад будівництво одержало перехідний прапор Московської ради, за участь у весняній засівній кампанії — премію ВУК'у за дотермінову передплату позики 3-го виробничого — перехідний прапор Харківської міськради.

Успішно закінчивши основне промислове будівництво, Тракторобудівці з таким же піднесенням заходилися дотерміново добудовувати численні культурні установи і вживають усіх заходів, щоб забезпечити вчасний пуск і безперебійну роботу ХТЗ.

Перемога Тракторобуду — перемога цілої робітничої класи, успішне закінчення будівництва «ще раз підтверджує успішність більшовицьких темпів у боротьбі за проведення генеральної лінії партії

на практиці проти опортуністів усіх мастей» (із постанови 2-ої Харківської партійної конференції).

Героїв Харківського Тракторобуду повинна знати ціла країна. Досвід і методи боротьби за більшовицькі темпи мають стати на дбаннями цілої робітничої маси. Досвід конкретного й оперативного проводу, методи конкретної перебудови «лицем до виробництва» на основі постанов XVI з'їзду партії та V пленуму ВЦРПС повинні засвоїти всі профспілкові організації і, насамперед, на провідних ударних будівництвах.

І. Петенський

ХАРКІВСЬКИЙ ТРАКТОРНИЙ НА МЕЖІ ДВОХ ЕТАПІВ

Постанову партії та уряду — закінчити будувати виробничі цехи Харківського тракторного заводу до 1 липня — Управа будівництва виконала.

Героїчна, самовіддана робота тисяч робітників-будівників та адміністративно-технічного персоналу, під керівництвом комуністичної партії та з активною допомогою цілої радянської громадськості забезпечили закінчення будівних робіт одного з найбільших промислових підприємств — ХТЗ — протягом одного року.

Одержана в боротьбі за більшовицькі темпи на ХТЗ величезна перемога ще раз на ділі підтвердила правильність генеральної лінії ленінської партії і вщент розбила брехливі антибільшовицькі проповіді опортуністів усіх гатунків.

Струментальний, ремонтно-механічний та гарячі цехи навчального комбінату, майстерня штамів ковальського цеху — цілком збудовані і вже частково увійшли в період налагодження змонтованого устаткування та організації виробництва.

Струментальний цех вже почав виробляти струмент та прилади для заводу. Майстерня штамів почала виготовляти штампи для парових молотів та кувальних машин ковальського цеху. Ремонтно-механічний цех увійшов в експлуатацію і обслуговує потреби будівництва та монтажних робіт.

У механічному та гарячих цехах навчального комбінату готують кваліфіковані кадри робітників для заводу. В ливарному, ковальському та механічно-складальному цехах, де основні роботи закінчено, залишились деякі опоряджувальні роботи та дрібні недоробки. Дороблювання цих робіт не позначиться на монтажі устаткування.

Монтаж розгорнуто такими темпами, що забезпечують негайне устаткування всього устаткування в міру надходження його на завод. З 2488 одиниць устаткування, встановлюваного в цехах ХТЗ (не лічити тепло-електроцентралі), одержано на 30 червня 1450 одиниць, або 60%, змонтовано 1263 одиниці. Організація і темпи монтажу дають цілковиту певність того, що на цій ділянці робіт загальовання з причин, залежних від ХТЗ, не буде.

Ми повинні за короткий термін провести велетенську роботу — закінчити монтаж, перевірити і засвоїти все устаткування, ми зобов'язані ретельно вивчити і налагодити технологічний процес з кожної деталі, виготовлюваної на ХТЗ. Треба ще до вступу в період розгорнутого виробництва остаточно розташувати адміністративно-технічний персонал і робітничі кадри, закріпити кожного робітника за певним верстатом і не лише розташувати робітничі та адміністративно-технічні кадри, а й точно та чітко визначити функції і навчити кожного робітника, кожного командира, що й коли він повинен робити. В умовах масового виробництва правильне розташування адміністративно-технічного персоналу та робітників і ступінь їхньої підготованості — набуває виняткового значення. Треба ще в період налагодження практично перевірити опрацьовану в заводоуправі систему міжцехового та осередково го планування і госпрозрахункових взаємин. Треба

з максимальною користю та ефективністю перенести в умови ХТЗ той досвід, що його набули протягом року робітники ХТЗ на Сталінградському тракторному заводі. Майже весь командний склад ХТЗ, починаючи від бригадира і кінчаючи начальником цеху, головним інженером, проходили школу сталінградського заводу. Ця школа за вмілого використання і застосування набутих знань та практичного досвіду повинна застерегти Харківський тракторний завод від тих недоладностей і «дитячих» хвороб, що на них хорів Сталінградський тракторний завод.

Це схематичний і далеко не повний перелік тих основних завдань, що їх треба розв'язати за найкоротший строк.

Ми здаємо собі справу про масштаби цієї роботи і труднощі, що її супроводжують. Організаційному періодові ми надаємо виняткового значення, бо від успішного та правильного розв'язання усіх завдань цього періоду цілком залежатиме нормальна робота заводу.

Поборюючи і змитаючи на своєму шляху труднощі, будівники ХТЗ, згуртовані єдиною волею до перемоги, успішно пройшли тяжкий і славетний шлях першого етапу настирливої, більшовицької боротьби за темпи. Досягнуто першої величезної перемоги на одній з найважливіших ділянок індустріялізації країни — на ділянці будівництва Харківського тракторного заводу. Нема сумніву, що робітники металісти та інженерно-технічний персонал з таким же ентузіазмом, як їхні попередники — будівники, під керівництвом партії та радянської влади, вивершать і другий етап — з честю розв'яжуть завдання організації та пуску заводу.

П. Свистун

Р. Я. П О Т А П Е Н К О

БІЛЬШОВИКИ ТРАКТОРОБУДУ В БОРОТЬБІ ЗА ТЕМПИ

Будувати Харківський тракторний завод в основному закінчили в визначений від партії та уряду строк, цебто до 1 липня 1931 р. Завод із програмою 50.000 тракторів на рік фактично збудувавши за 12 місяців. Це величезна перемога партії та цілої робітничої класи радянського Союзу, що довела здатність споруджувати в капіталістичному світі гіганти індустрії за мінімально короткий час, що теж нечувано в розвитку країн Європи та Америки.

Збудувавши ХТЗ за 12 місяців, ми підтвердили правильність генеральної лінії нашої партії, спрямованої на більшовицькі темпи індустріалізації країни, цебто на такі темпи, які б у найближчий час забезпечили реалізацію гасла партії „догнати й виперіти в техніко-економічному розвитку передові капіталістичні країни“.

Збудувавши ХТЗ за 12 місяців, ми вщент розстрошили теорію про практику правих опортуністів, невіру в сили та здатність робітничої класи будувати соціалізм більшовицькими темпами.

Партія в особі одного із цілого ряду бойових загонів — в особі парторганізації Тракторобуду — одержала цю величезну перемогу завдяки рішучій боротьбі проти правих опортуністів, що намагалися всякими засобами послабити темпи і заволокти визначений від партії строк пуску заводу.

Тим то історію будівництва ХТЗ, насичену героїзмом та бойовими подвигами робітничої класи, треба розглядати не інакше, як у

розрізі боротьби більшовицької організації проти правого опортунізму, який змостив собі міцне кубло на будівництві в ряді будівних організацій.

Без рішучої й повсякденної боротьби з носіями правого опортунізму, як агентурою класового ворога, ми не могли збудувати ХТЗ в строк.

За 12—18 м-ців треба було зробити геть все чисто: розробити проекти, забезпечити И. Т. Р. так для техкерівництва будівництвом, а так і для майбутніх цехів заводу, набрати робітну силу, забезпечити будівельними матеріалами, замовити, завести та устаткувати біля 3000 варстатів, підготувати кадри для майбутнього заводу тощо. Звісно, що такі велетенські завдання викликали багато труднощів, і головні з них це шалений опір класового ворога та його агентури правих опортуністів. Потрібна була залізна пролетарська воля та міцні більшовицькі нерви, щоб не злякатися з цих труднощів, а упертою боротьбою подолати їх. Ці основні умовини, що їх забезпечило ленінське керівництво ЦК ВКП(б) і КП(б)У та Харківського Окріміськпаркому за неослабним проводом Окрпаркому було своєчасно замінено старе—нездібне до боротьби з труднощами та мобілізації робітничих мас керівництво на тверде—більшовицьке з числа відповідальних робітників ОПК та Міськрайпарткомів.

Постанова ЦК КП(б)У, а на основі її і постанова Харківського міськпарткому, про масову роботу спричинила рішучий перелом у масовій роботі, пожвавивши її та мобілізувавши парторганізацію й робітників на боротьбу проти правоопортуністичної практики господарського керівництва (Індбуд, Водобуд тощо) та проти розхитаної трудової дисципліни.

Перебудувавши всю структуру партійної та професійної організацій лицем до виробництва, утворивши низові партійні професійні та комсомольські осередки на всіх відповідальних ділянках та об'єктах будівництва, зміцнивши всі низові ланки всіх організацій випробуваними більшовиками та кращими ударниками, партійна організація зуміла за малий час зробити ґрунтовні зрушення в настроях будівників. Питання побутового порядку, що раніш були основними, стали другорядними. Робітники почали боліти за стає будівництва. Ожила робітнича критика й самокритика недоладностей.

На основі розгорнення різних форм та метод масової роботи (виробничі наради, зльоти: ударників, провідних професій, молоді, старих будівників, жінок; плякатна агітація, розмови в бараках, відкриті партзбори тощо) високо знялася хвиля соцзмагання та ударництва, дійшовши на 1 червня 1931 року 68%, проти 9 гребних відсотків на 1 серпня 1930 року.

Пожвавилася робітнича кмітливість, подавши майже 3.000 раціоналізаторських пропозицій.

Розгорнулася боротьба проти прогульників, симулянтів, рвачів та літунів. Наслідком боротьби прогули з 10—12% в липні 1930 року спали до 1,2% серед усіх будівників і до 0,4% серед ударників.

Занепадництво змінилося бойовим настроєм, нехлюйство—нісесенням трудової енергії, героїчною відвагою та ентузіазмом мас.

Ударники та ударні бригади на ділі довели свою відданість соціалістичному будівництву. Наперекір теоріям старого опортуні-

стичного керівництва, ударники своїм виконанням зустрічних планів довели, що й «сезонник», не зважаючи на важкі умови роботи, зматний героїчно боротися на трудовому соціалістичному фронті.

Мітрошінова (комуніст) група теслярів виконала свій план за січень на 157%, за лютий — на 185%. Група барчуківців (теслярів) за січень виконала план на 139%, за лютий — на 112%, за березень — на 115%. Таких бригад не одиниці, а десятки й сотні. Вони склали армію справжніх ентузіастів і борців за здійснення генеральної лінії на практиці.

Боротьба, що її парторганізація провадила протягом 6 місяців за 250 бетонозамісів, закінчується в травні-червні вели

Сидять з правої руки: тов. Свистун — начбудівництва, тов. Потапенко — секретар парткомітету, тов. Шувалов — заворг ЗПК, тов. Бібіков — заварітмас ЗПК, тов. Роголев — голова будкому.

Стоять з лівої руки: тов. Мельников — голова завкому, тов. Масленников — завкультпроп ЗПК, тов. Востров — заступник начбудівництва, тов. Черепов — нач. 2-го району Індбуду, тов. Силкін — завкадрів ЗПК

чезною перемогою. Починаючи з 36 замісів у серпні, маючи 181 заміс у листопаді, дійшли в червні 1931 року світового рекорду — 937 бетонозамісів.

Замість норми покласти у мур 600 цеглин, чимало ударників та ударних бригад вкладають 3500 і 6200 цеглин за зміну на одного робітника.

937 бетонозамісів і 6200 цеглин за зміну є справжні соціалістичні рекорди — рекорди світові. Такої продукційності капіталістичний світ не знає.

Більшовицька організація Тракторобуду, під керівництвом ХМПК та за активної допомоги цілої харківської парторганізації і проле

тарів столиці України, довела на ділі цілковиту здійсненість гасла партії «догнати й випередити». Числом бетонозамісів та продукційністю мурування робітники-ударники Тракторобуду догнали й випередили капіталістичний світ.

На заклик партійного комітету забетонувати фундамент механозбирального цеху до початку зими, робітники-ударники, не зважаючи на осінні дощі, боролися за темпи, не сходячи з риштування по 20—30 годин (інколи на риштуваннях і спали). Наслідком цього механозбиральний цех забетонували за 41 замість 86 запланованих днів. Заклик партійного комітету виконали і залізобетонний фундамент механозбирального цеху вирвали з рук зими.

Перекопським штурмом (поєднавши десятиріччя Перекопського штурму з штурмом на будівництві) вирвали і 2000 кубометрів залізобетону в ливарному цеху.

Бригади встановлювали залізні конструкції за проводом «залізного виконроба» більшовика Мельникова при 27—30° мороза і безугавній хуртовині уперто боролися за складання в строк залізних конструкцій ковальського та ливарного цехів. Загайки з приставкою трямів з Горлівського заводу, недобротність каркасів — залізна воля і боротьба робітників за темпи все це перекрипили і кузню та ливарний цех змонтували вчасно.

Комсомольська бригада теслярів на наказ начальника Інбуду тов. Черенова припинити вкривати дах механозбирального цеху, бож було 27° морозу й неймовірна хуртовина, відповіла: «Ми висунули зустрічний, ми його мусимо виконати. Ми мусимо зиму підкорити нашій волі». Не зізли комсомольці з даху і зустрічний виконали.

Монтажники ковальського та інших цехів теж показали високе піднесення трудового ентузіазму, наприклад, кувальні машини вставляли за два дні замість 10 днів як на Сталінградському тракторному заводі.

Не менший героїзм проявили червоноармійці та команднополітичний склад частин харківської залоги, працюючи на будівництві порядком комуністичних суботників. Чимало червоноармійців за 5—6 годин викопували по 6—7 кубометрів землі проти 3 за нормою. За допомогою червоноармійських частин ми успішно розв'язуємо складну проблему забезпечення заводу водою і очистили майдан від барикад землі й сміття.

Ні безугавні осінні дощі, ні люта зима не похитнули залізобетонної волі тракторобудівських пролетарів у їхній упертій боротьбі за здійснення генеральної лінії партії, за закінчення тракторного в строк, визначений від партії.

Така була воля більшовицького колективу, така була воля 18.000 колективу будівників.

У цій боротьбі, насиченій революційними пориваннями до перемог, викувався новий тип робітника-будівника, що пірвав з своїм колишнім ім'ям «сезонника» («до покрови роблю, а далі в піч додому») і усвідомив себе, як господаря свого соціалістичного будівництва.

У цій боротьбі народилися щировіддані справі соціалістичного будівництва герої: Марусін до приходу на Тракторобуд позапартійний, а далі став передовиком комунаром — «бригадиром темпів» Мельников — «залізний виконроб» більшовик з 1917 року; Місягін, Мікуніс — герой рекордів цеглового мурування, Мітрошін та Ба

люди, що стали на будівництві комунарами, і десятки й сотні тисяч, як вони. Із числа бойової комсомольської організації маємо героїв Зозулю, Мовлева, Гужву, Зайцева тощо.

У цій же боротьбі зростав авторитет партії. Парторганізація росла й зміцнювалася кращими й відданими ударниками такими ж темпами, як і будівництво. Наприкінці будівництва ХТЗ партійна організація налічує в своїх лавах майже 1500 комунарів проти 200 на 1 серпня 1930 року.

Ось така історія боротьби півторатисячного загону комуністів Тракторобуду, ось така історія перемог 18.000 армії будівників, що за проводом Харківського місьпаркому, ЦК КП(б)У та ЦК ВКП(б) уперто боролися за вчасне закінчення будівництва ХТЗ.

Секретар партійного комітету тракторобуду ПОТАПЕНКО